

נרית המודאגים

מעבר לחילוקי הרעות סביב ההסכם עם איראן, על עובדה אחת אין להתווכח: ההסכם חתום. נתניהו יכול להיאבק להכריז שאלו בקונגרס, מאבק חסר תוחלת, ובכך להעמיק הן את הקרע עם ממשל אובמה והן את הפגיעה בהרתעה הישראלית, הניזונה גם מתדמית היחסים האינטימיים בין שתי המדינות. ומנגד, ביכולתו לבחור במתווה יצירתית יותר שיתרום לביטחוננו.

זה הזמן לשנות כיוון ולפתוח דף חדש עם הממשל בוושנינגטון, תוך שיתוף פעולה הדוק במעקב אחר ביצוע ההסכם על ידי איראן, שיתוף פעולה לסיכול החתרנות האיראנית באזור הצפויה לעלות מדרגה, גיבוש חבילת פיצוי ביטחוני הולם למציאות החדשה ולאיתגרים הנגזרים ממנה ותיאום מהלכים מדיניים. כל אלה מחייבים את חידוש הקירבה, שיקום האמינות ומחויבות לשיתוף פעולה מדיני-ביטחוני כבעבר.

המצב הגיאואסטרטגי החדש, שבו איראן מתחזקת כתוצאה מהסרת הסנקציות, יוצר הן צורך והן הזדמנות לשינוי. מול השאיפה האיראנית להגמוניה במזרח התיכון כמעצמה אזורית, התחמשותה הצבאית הצפויה, הגדלת כמויות האמל"ח המועברות לחיובאללה, לחמאס ולגורמי טרור אחרים, האיום המתמיד על שכנותיה במפרץ והרטוריקה של השמדת ישראל – יש להציב תוכנית נגד מדינית-ביטחונית.

לישראל, למדינות ערב הפרגמטיות ולמדינות המערב יש אויבים ואינטרסים משותפים: איראן וארגוני הטרור האיסלאמיים הקיצוניים. אפילו האכזבה מהמדיניות האמריקאית במזרח התיכון משותפת להם ולנו. תשתית זו ניתנת למנף לטובת ביטחון ישראל.

במקום להיגרר אחרי האירועים, ישראל צריכה לייזום מהלך מדיני שיאפשר ריכוז מאמץ ביטחוני של "קואליציית מוטרדי איראן". רק שילוב היכולות המודיעיניות ותיאום פעילות מונעת יכול להבטיח את ריסון איראן, הן בתחום הפרות ההסכם והן בהמשך תרומתה לחוסר היציבות באזור.

לצורך זה על ישראל לצאת ביוזמה מדינית-ביטחונית, תוך אימוץ יוזמת השלום הסעודית-ערבית כבסיס למשא ומתן. אין מדובר ב"תורה מסיני". נציגי מדינות ערב הבהירו לא אחת שקבלת היוזמה תאפשר דיון בהסתייגויות הישראליות. גם מדינות ערב המתונות מודעות לכך שב-13 השנים שחלפו מאז הושקה יוזמת השלום הערבית, המזרח התיכון השתנה. ברור לכל שנושא רמת-הגולן, למשל, איננו על סדר היום. גם הדרישה לחזרה לקווי '67 עברה שניו. ועדת המעקב של הליגה הערבית הביעה באופן פורמלי נכונות עקרונית לאמץ את תוכנית חילופי השטחים. נושא "זכות השיבה" לא מצוין כלל ביוזמת השלום. הנושא הוא: "מציאת פתרון צודק לבעיית הפליטים הפלסטינים, שעליו יוסכם תוך התאמה עם החלטה 194 של העצרת הכללית של האו"ם". הקביעה כי הפתרון ייעשה בהסכמה, משמעה וטו ישראלי על כל פתרון שאינו מקובל עלינו.

מנהיגי ערב הבהירו כי אין התניה בהגעה להסדר קבע שלם עם הפלסטינים בטרם יוחל במימוש הדרגתי של היוזמה. עצם קבלת היוזמה – עם ההסתייגויות הישראליות – יכול לפתוח דף חדש בהידברות האזורית. השילוב בין פרק חדש ביחסים עם הממשל בוושנינגטון והקהילה הבינלאומית לבין הנכונות להידבר על היוזמה הערבית, יעניק לממשל אובמה מנוף ומוטיבציה לתווך בין הצדדים. שילוב של מהלך מקומי בצד המהלך האזורי המוצע יעמיק עוד יותר את תרומת היוזמה לביטחון ישראל. בהקשר זה ניתן להרגיע את רצועת עזה, בטרם תתלקח שוב, על ידי הזמנת השותפים להסדר האזורי, ובראשם מצרים, סעודיה וירדן, לקחת חלק בשיקום עזה ופיתוח הגדה, במסגרת הסכמות עם הרשות הפלסטינית. גם כאן, תיאום הדוק עם וושנינגטון הוא תנאי הכרחי להתקדמות.

אלוף (מיל') אמנון רשף, מפקד גייסות השריון לשעבר, הוא מייסד ויו"ר תנועת "מפקדים למען ביטחון ישראל"

© כל הזכויות שמורות לידיעות אחרונות בע"מ
אין להעתיק, להפיץ, לשכפל, לצלם, לתרגם, לאחסן במאגרי מידע, לשדר בדרך כלשהי (בכתב, בדפוס או במדיה אחרת) – ובכל אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר – חלק כלשהו של העיתון (לרבות טקסט, איורים, צילומים, תמונות, מפות, גרפיקה) הן בגרסה טקסטואלית והן בדפים מעוצבים, לרבות באמצעות הקלטה והקלדה, ללא אישור מפורש בכתב מהמוציאה לאור, ידיעות אחרונות בע"מ